

از ابو الحسن علی بن موسی الرضا که میفرمود کسیکه استغفار می کند
 درین ماه هفتاد مرتبه ببرد قیامت در روز مراد رسول م محسوب و مستوجب
 جنت خواهد شد و ربیع بن صعلت نیز از آنحضرت روایت کرده
 که فرمود کسیکه هر روز در شعبان استغفار و توبه کند پارت از آتش و درین
 می یابد و بر صراط آسانی بگذرد و جنت ما و او مسکن او باشد محمد بن
 ابی حمزه از جناب صادق روایت کرد که فرمود کسیکه هر روز در شعبان
 هفتاد مرتبه استغفار کند تا شش و راتق المبین نوشته خواهد شد و اقیق البیضاء
 سیدانست زیر عرش که در آن نخل جاری اند که بالای آن درهای بزرگ
 مثل ستارهای آسمان خپیده اند و استغفار چنین است **اَسْتَغْفِرُ اللهَ**
اللهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ الْحَيُّ الْقَيُّومُ وَأَتُوبُ
إِلَيْهِ وَأَزْهَنُ بن فضال منقول است که میگوید شنیدم از علی بن
 موسی الرضا میفرمود کسیکه استغفار کند درین ماه هفتاد مرتبه گناهانش
 آمرزیده شوند اگر پیش ستارگان آسمان باشند و نین محمد بن بابویه
 در عیون الاخبار از حضرت امام رضا آورده که هر که بگوید در هر روز
 از شعبان هفتاد مرتبه **اَسْتَغْفِرُ اللهَ وَاسْتَسْأَلُهُ التَّوْبَةَ** مینویسد
 خداست تعالی از برای او پارت بیاری از آتش و گذشتن از صراط
 و داخل بهشت میگردد و او را از جناب صادق منقول است

که فرمود درین ماه درود بر نبی بسیار بفرستید و از رسول خدا م انقول است
 کسیکه درین ماه یک هزار مرتبه لا اله الا الله و لا نعبد الا ایاه
 مخلصین له الدین بگوید ثواب عبادت یک هزار سال دریا بد
 در بیان رویت هلال باید که نزور رویت هلال شعبان
 و عابای که در فصل اول باب پنجم مذکور شدند بخوانند و دعا مخصوص رویت
 هلال عنیت اللهم ان هذا هلال شهر و قد و سرکه من
 الارضات فاجعله اللهم هلال بركات و سعادات
 كاملة الايمان و الغفران و الرضوان و ما حیه الاخطا
 فی الاخیان و الايمان و عامیه من اذى اهل العصیان
 و البهتان و شرفنا یا مثالی مر اسیمه و اخیای مر اسیمه
 و احمقنا بشمول مر احمیه و مکاریمه و طهرنا فیه تطهیر
 نصلیه لیل الدعوی علی شهر رمضان مظفرین یا فضل
 ما ظفر به احد من اهل الاسلام و الايمان برحمتک
 یا ارحم الراحمین و بعضی گفته اند که در نزور رویت هلال شعبان
 هر کس بگل و ریاحین نظر کند و بعضی فیروزه را گفته اند جمعی باب سیم
 گفته اند باید نظر نمود و صاحب روضه الاذکار نوشته که چون ماه شعبان
 را بیند باید که نظر بروی علماء و صلحا کند نگاه این دعا بخواند اللهم

كَتَبْنَا مِثْرًا رَحَبًا وَبَارِكْنَا لَنَا شَعْبَانَ وَبَلَّغْنَا شَهْرَ رَمَضَانَ
 وَاسْتُرْنَا صِيَامَكَ فِي بَيْتِ مِينَاكَ وَعَافِيَةَ يَا رَبِّ الْعَالَمِينَ
 شب اول سید بن طاووس در کتاب اقبال از آنحضرت م آورده
 که هر که بگذارد در شب اول شعبان صد رکعت نماز بخواند در هر رکعتی یک
 یک مرتبه و قل هو الله احد یک مرتبه و چون از نماز فارغ شود فاتحه الکتاب
 پنجاه مرتبه بخواند قسم بذاتیکه مسجوت کرده است مرا برآستی به پیغمبری که هر
 بنده این نماز را بگذارد در روزی بگیرد و در مسکنه خدای تعالی از او بدست
 اهل آسمان این من را و برمی بادشاهان و شیاطین را و می آرزود از برای
 او نجات و هزار گناه کبیره را و برمی داند از عذاب قبر را و امین می ماند از
 هول منکر و نیکو برمی آید از قیامتیکه سوی او مانند شب چهارده باشد
 و میکند در صراط مانند برق و نامه عمل در او بدست راست او بدست
 و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت م آورده که هر که بگذارد در شب اول
 شعبان دوازده رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه
 و قل هو الله احد پانزده مرتبه عطا میکند خدای تعالی او را ثوابی اندوه
 هزاره شبیه و می نویسد از برای او عبادت دوازده سال و برمی آید از
 گناهان مانند روزی که از مادرش متولد شده و عطا میکند او را بعد و هر
 آنچه در قرآن است قصری در بهشت و نیز در کتاب مذکور از آنحضرت

آورده که هر که بگذارد در شب اول شعبان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتی
 فاتحه کتاب یک مرتبه و قل هو الله احد سی مرتبه و بعد از سلام گوید اللهم
 هذا اعطانی عندک الی یوم القیامه محفوظی ماندا از شر شیطان
 و لشکر او و عطا مسکنه او را خدا تعالی ثواب صد لیقان شب دوم
 سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در شب
 دوم شعبان پنجاه رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه کتاب و قل هو الله
 احد و معوذتین یک مرتبه می فرماید خدای تعالی کرام الکاتبین را که نویسد
 بر بنده من گناهی را تا سال دیگر و دیگر داند خدای تعالی از برای او
 نفسی از عبادت اهل آسمانها زمین و قسم بذاتیکه برانگیخته است مرا
 به راستی بچیزی که اجتناب نمیکند از عبادت این شب مگر شقی و فاسق و
 فاجر شب سیم سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب سیم شعبان دو رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه
 کتاب یک مرتبه و قل هو الله احد سبت و بیج مرتبه و اسکنند خدا تعالی
 از برای او در روز قیامت بهشت در بهشت راومی بندد و از برای او بهشت
 در روز خ راومی پوشاند او را خدای تعالی هزار حله و هزار تاج *
 شب چهارم سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت
 آورده که هر که بگذارد در شب چهارم شعبان چهل رکعت نماز بخواند در هر

رکعتی فاتحۃ الكتاب یک مرتبہ و قیل ہو اللہ احد سبت و پنج مرتبہ می نویسد
 خدای تعالیٰ از برای او بعد و ہر رکعتی ثواب عبادت ہزار ہزار سالہ و
 بنامی کند از برای او بعد و ہر سورہ ہزار ہزار شہر در بہشت و عطایمی کند
 اورا ثواب ہزار ہزار شہید شنب پنجم در کتاب مذکور از آن حضرت آوردہ
 کہ ہر کہ بگذارد در شب پنجم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتی فاتحۃ
 الكتاب یک مرتبہ و قیل ہو اللہ احد یا بعد مرتبہ و بعد از سلام صلوات
 بفرستد ہفتاد مرتبہ بر می آرد خدای تعالیٰ از برای او حاجت را از حاجتہا
 دنیا و آخرت و عطایمی کند اورا بعد دستارگان آسمان شہرہ در بہشت
 شنب سہم سید بن طاووس در کتاب مذکور از آن حضرت آوردہ
 کہ ہر کہ بگذارد در شب ششم شعبان چہار رکعت نماز و بخواند در ہر رکعتی
 فاتحۃ الكتاب یک مرتبہ و قیل ہو اللہ احد دہ مرتبہ قبض می کند خدا تعالیٰ
 روح اورا بسعادت و وسیع بگیرد اند قبر اورا شب ہفتم سید بن طاووس
 در کتاب مذکور از آن حضرت آوردہ کہ ہر کہ بگذارد در شب ہفتم شعبان
 دو رکعت نماز و بخواند در رکعت اول فاتحۃ الكتاب یک مرتبہ و قیل ہو اللہ احد صد مرتبہ و رکعت دوم
 الحمد یک مرتبہ و آیتہ الکرسی صد مرتبہ نسبت بہ بیچ مومنی و نہ مومنہ کہ این نماز
 را بگذارد مگر آنکہ مستجاب بگیرد از خدای تعالیٰ دعای او را و ہر کی روح حاجتہا
 اورا و میوسید از برای او ہر روز ثواب شہیدی و بی مانند بر او گناہ شب ہفتم

سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد
در شب ششم شعبان در رکعت نماز بخواند در رکعت اول فاتحه کتاب بکند و
آیه امن الرسول بجا آتزل الیه من ربیه و المؤمنون
کل امن بالله و ملائکته و کتبه و رسله لا نفرق بین
احد من رسله و قالوا سمعنا و اطعنا غفر انک ربنا
و الیک المصیر لا یکف الله نفسا الا و سعه الهامنا
کسبت و علیها ما التبت ربنا لا توخذنا ان نسینا
او اخطانا ربنا و لا تحمل علینا اضراما حملته علی
الذین من قبلنا ربنا و لا تحمیلنا ما لا طاقه لنا به
و اعف عنا و اغفر لنا و ارحمنا انت مولانا فانظر
علی القوم الکافرین یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد و رکعت
دوم فاتحه کتاب یک مرتبه و آیه قل انما انا بشر مثلکم
یوحی الی انما الھکم الله واحد فمن کان یرجو
لقاء ربیه فلیعمل عملا صالحا و لا یشرک بعبادته
ربیه احد یک مرتبه و پانزده مرتبه قل هو الله احد پس اگر باشد
گناہان او پیش از کف در یارب منی پانزده بار اگر پاک باشد و گو یا خوانده باشد
توریت و انجیل و زبور و فرقان را شب نهم سید بن طاووس

در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد و در شب نهم شعبان
 چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و اذاجار
 نصر اللہ و الفتح و ه مرتبه حرام میگردد و اند خداوند تعالی حسب او اجرش
 العتبه و عطا میکند او را بعد از آنکه ثواب دو روز و ششماه از ششماه دیگر و روز
 علمای شب دهم سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب دهم شعبان چهار رکعت نماز بخواند در هر رکعتی
 فاتحه الکتاب یک مرتبه و آیه الکرسی یک مرتبه و انا اعطیناک الکرسی
 سه مرتبه پس هر که بگذارد این نماز را میگوید خداستعالی بفرستگان
 که بنویسد آن برای او صد هزار حسنه و بلند کند آن را برای او صد هزار درجه
 کند آن را برای او صد هزار در سیوی بهشت و نه بندید آن را بر او هرگز نمی
 آمرزد او را و پدر او را و او هم سالکان او را شب یازدهم
 سید بن طاووس در کتاب اقبال از آنحضرت آورده که هر که بگذارد در
 شب یازدهم شعبان هشت رکعت نماز بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب
 یک مرتبه و قل یا ایها الکافرون ده مرتبه ششم یا تکیه سبوت کرده است مرا
 برستی که نمی گذارد این نماز را مگر مومن کامل عطای فرماید او را خدا
 تعالی بعد از هر رکعتی باغی از باغهای بهشت شب دوازدهم
 سید بن طاووس در کتاب مذکور از آنحضرت آورده که هر که بگذارد و

در شب دوازدهم شعبان دو از ده رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه
 والحمد لله رب العالمین و مرتبه می آید و صدای تعالی گنایان چهل ساله او را
 بلند میکند از برای او چهل مرتبه و استغفار میکند از برای او چهل هزار
 فرشته و او را است نواب شخصی که دریافت باشد شب قدر را شب
 سیزدهم سیدین طاووس در کتاب مذکور از این حضرت آورده
 که هر که بگذارد در شب سیزدهم شعبان دو رکعت نماز و بخواند در هر رکعتی
 فاتحه الکتاب یک مرتبه و التین و التوتون یک مرتبه گویا آزاد کرده باشد
 دو صد بنده را از اولاد اسمعیل و برمی آید از گناهانش مانند روزی که
 از مادر متولد شده و عطا میکند او را خدای تعالی بركات نیز از پیش
 و رفیق سازند او را با محمد و ابراهیم و عمل دیگر درین شب گذاردن نماز است
 که در عمل شب سیزدهم رجب گذشت که در لیالی بیض زمین سه ماه بگذرانند
 شب چهاردهم در کتاب مذکور از آن
 حضرت آورده که هر که بگذارد در شب چهاردهم شعبان چهار رکعت نماز
 و بخواند در هر رکعتی فاتحه الکتاب یک مرتبه و والعصم خمیرتبه می آید
 خدای تعالی از برای او ثواب نماز گذاردن از آدم تا روز قیامت
 و معیشت می کند او را در حال تنگداری او روشن تر از آفتاب ماه باشد
 و می آید او را در شب پانزدهم شیخ طوسی در معیله مستحب آورده

که سوال کرده شد از حضرت امام محمد باقر از فضیلت نصف شعبان
 فرمودند که آن بهترین شهرهاست بعد از شب قدر و خدای تعالی عطا می کند
 فضل خود را در آن به بندگان و می آموزد آنها را به نیت میگذارد و پس چه
 کنید در عبادت کردن درین شب که این شبی است که خدای تعالی
 بذات مقدس خود سوگند یاد کرده است که سائلی را از درگاه خود رد
 نکند تا وقتی که سوال نکند از او عصیتی را و گردانیده است این شب را
 از برای ما اهل بیت در برابر شب قدر که از برای پیغمبر قرار داده است پس
 سعی کنید درین شب در دعا کردن و ثنا کردن پر خدای عزوجل زیرا که
 هر که بگوید درین شب صد مرتبه سبحان الله و صد مرتبه الحمد لله
 و صد مرتبه الله اکبری آمرزد خدای تعالی جمیع گناہان گذشته
 او را و برمی آرد حاجت های دنیا و آخرت او را خواه طلب کند خواه
 نکند و در بعضی از نسخ صد مرتبه لا اله الا الله بعد از تکبیر وارد شده
 است و نیز در کتاب مذکور از زید بن علی آورده که حضرت امام
 زین العابدین حج میفرمودند ما را در شب نصف شعبان و شب را
 سه حصه میگویند در یک حصه نماز میگزیند در یک حصه میفرمودند و ما آمین میگفتیم و در یک
 حصه استغفار میکردند و ما نیز استغفار میکردیم و سوال میکردیم بهشت را تا
 طلوع فجر و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام رضا آورده که

حضرت امیرالمؤمنین، خواب نمی فرمودند در نیمه شب در شب بخت
 و سوم ماه رمضان و در شب عید فطر و در شب نصف شعبان و
 درین شب قسمت می شود روزیها و اهلها و هر چه می شود و رسال
 و نیز در کتاب مذکور آورده که بهترین اعمال درین شب زیارت
 حضرت امام حسین علیه السلام است و حدیثی چند مشتمل بر خواب
 فضیلت بسیار از برای زیارت آن حضرت درین شب نقل
 کرده است که ذکر آنها موجب تطویل می شود و طریق زیارت
 آنحضرت در فصل اول باب ششم در عمل روز اول حسب گذشت
 و نیز در کتاب مذکور از حضرت امام جعفر صادق آورده که روزه بگیر
 شعبان را و غسل بکنید در شب نیمه آن و مستید بن طاووس در کتاب
 اقبال از حضرت رسالت پناه آورده که در خواب بودم در شب
 نصف شعبان پس جبرئیل آمد و گفت ای محمد آیا خواب میفرمائی درین
 شب گفتم ای جبرئیل این چه شب است گفت این شب نصف
 شعبان است و از خواب برداشت مرا و بجا بقتیح برو و گفت بلند فرما
 هر مبارک خوردی بدستیکه این شبی است که کشوده میشود درین شب برای
 آسمان و درهای رحمت و در خوشنودی خدا و در بخشش در فضل و در توبه
 و در جو و در احسان و آزاد میفرماید خدای عزوجل درین شب از بندگان

بعد موهای چهار پایان و شپه‌های ایشان ای محمد هر که احیا کند این شب را
 بگفتن تکبیر تسبیح و تهلیل و دعا و صلوات و قرارت و تطوع و استغفار باشد پیش
 جای او و آموزیده شود گناهای گذشته و آینده او ای محمد هر که بگذارد درین
 شب صد رکعت نماز بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و قل هو الله احد و مرتبه
 و بعد از قرآن نماز بخواند آیت الکرسی ده مرتبه و فاتحه الکتاب ده مرتبه تسبیح کند
 خدای تعالی را صد مرتبه می‌آمرزد خدای تعالی از برای او صد هزار گناه کبیره
 را که بسبب نهماستحق دخول در شده باشد و عطا میفرماید او را بعد هر سوره و
 تسبیحی قصری در پشت و شفاعت میکند در باب صد نفر از اهل خانه او در هر یک
 میکند او را در ثواب شهیدان عطا میکند او را چیزی که عطا میفرماید پرزده داران
 این ماه و عبادت کنندگان این شب بغیر از آنکه از اجر ایشان چیزی کم شود
 پس احیا کن این شب را ای محمد و امر کن امت خود را با حیا کردن این شب و
 تقرب جستن بسوی خدا تعالی بعبادت کردن بدرستی که این شبی است
 شریف و چون آدم بسوی حضرت جمیع فرشتگان آسمان پاهای خود را
 صاف کرده بودند و عبادت خدا میکردند بعضی در رکوع بودند و بعضی ایستاده
 بعضی در سجده و بعضی دعا میکردند و بعضی تکبیر میگفتند و بعضی استغفار
 میکردند و بعضی تسبیح میگفتند ای محمد بدرستی که خدا تعالی مطلع میشود در
 شب احوال بندگان پس می‌آمرزد هر مومنی را که نماز ایستاده باشد یا نشسته

مشغول نشین باشد یا در رکوع و سجود باشد یا مشغول یا در خدا باشد و این
 شبی است که دعا نمیکند درین شب کسی بگر آنگاه مستجاب میشود از برای او
 هر که سوال کند عطا کرده میشود با و هر که استغفار کند آمرزیده میشود و هر که
 توبه کند توبه اش مقبول میگردد و محروم کسی است که از خیر این شب محروم گردد و
 نیز در کتاب مذکور آورده که در شب پانزدهم شعبان چهار رکعت نماز
 بگذارد و بخواند در هر رکعتی الحمد یک مرتبه و سوره اخلاص پنجاه مرتبه و اگر
 خواهد صد مرتبه و اگر خواهد در صد و پنجاه مرتبه و بعد از سلام بگوید
 اللَّهُمَّ إِنِّي إِلَيْكَ فَقِيرٌ وَمِنْ عَدَايِكَ خَائِفٌ وَإِلَيْكَ
 مُسْتَجِيرٌ رَبِّ لَا تُبَدِّلْ أَسْمِي وَلَا تَغَيِّرْ حَسَبِي وَلَا
 تَجْهَدْ بِلَانِي وَلَا تُشْمِتْ بِي أَعْدَائِي اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَعُوذُ بِعَفْوِكَ مِنْ عَفْوَتِكَ وَأَعُوذُ بِرِضَاكَ
 مِنْ سَخَطِكَ وَأَعُوذُ بِرَحْمَتِكَ مِنْ عَذَابِكَ وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ جَلَّ شَأْنُكَ وَلَا أَحْصِي حَسَبَكَ
 وَلَا الثَّنَاءُ عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَشِيتَ عَلَى نَفْسِكَ وَفَوْقَ
 مَا يَقُولُ الْقَائِلُونَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ
 وَافْعَلْ بِي كَذَا وَكَذَا وَنِيز در کتاب مذکور از حضرت
 رسالت پناه آورده که هر که بگذارد در شب نصف شعبان چهار رکعت

نماز در میان شام و صبح و بخواند در هر رکعتی فاتحه کتاب یک مرتبه
 و قل هو الله احد و مرتبه و بروایتی یازده مرتبه و قل هو الله احد است
 یک مرتبه و بعد از فراغ گوید یا سرب اغفر لنا و مرتبه یا سرب
 الرحمننا و مرتبه یا سرب نب علینا و مرتبه و قل هو الله احد
 است و یک مرتبه بعد از آن گوید سبحان الذی یحیی الموتی
 و یمیت الا حیاة و هو علی کل شیء قدیور مرتبه
 قبول می کند خدا کے تعالیٰ دعائے اورا و برمی آرد حاجت
 اور در دنیا و آخرت و عطای می کند نام اعمال او را بدست راست
 او و باشد در حفظ خدائے تعالیٰ تا سال آئندہ و شیخ شہید
 در کتاب دروس آورده کہ در شب پانزدهم شعبان در سال دو صد و
 پنجاه پنج از هجرت حضرت صاحب الزمان علیہ السلام متولد شد
 و شش روزگی در صبح تہجدی از حضرت امام رضا علیہ السلام
 در باب استحباب نماز حضرت جعفر طیار رفته در شب نیمه شعبان آورده
 و طریق گذاردن آن در مطلب ہفتم خاتمہ خواهد آمد انشاء اللہ
 و نیز در کتاب مذکور آورده کہ مستحب است کہ در این شب
 این دعا بخواند اللہم بحق لیلتنا ہذیہ و مولودہا و سبحانک
 و مولودہا الی قریبت الی فضلہا فضلا فتمت کلمتکم

صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِكَ وَلَا مَعْقِبَ لِآيَاتِكَ
 نُورِكَ الْمُسَالَى وَضِيَاؤِكَ الْمَشْرِقِ وَالْعِلْمِ النُّورِ فِي
 طَهْيَاءِ الدُّجُجِ الْغَائِبِ الْمَسْرُورِ جَلَّ مَوْلِدُهُ وَكُرْمُ
 مَحْيَدُهُ وَالْمَلَائِكَةُ مُنْقَدَةٌ وَاللَّهُ نَاصِرُهُ وَمُؤَيِّدُهُ
 إِذَا انْ مِيعَادُهُ وَالْمَلَائِكَةُ أَمْدَادُهُ سَيْفُ اللَّهِ
 الَّذِي لَا يَنْبُو وَلُورُهُ الَّذِي لَا يَنْجُبُ وَذُو الْحِلْمِ الَّذِي
 لَا يَضْبُو مَدَارَ الدَّهْرِ وَذُو الْمَيْسِ الْعَصْرِ وَذُو الْأَمْرِ
 وَالْمَنْزِلِ عَلَيْهِمُ الذِّكْرُ وَمَا يَنْزِلُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ وَ
 أَصْحَابُ الْحَشْرِ وَالنَّشِيرِ تَرَاجِمَةٌ وَخِيَةٌ وَذُو الْأَمْرِ
 وَنَهْيِهِ اللَّهُمَّ فَصِّلْ عَلَيَّ خَاتِمَهُمْ وَقَائِمَهُمُ الْمَسْتَوِ
 عَن عَوَالِمِهِمْ وَأَذْرِكْ بِنَايَاتِمَاةً وَظُهُورَهُ وَقِيَامَهُ
 وَاجْعَلْنَا مِنْ أَنْصَارِهِ وَاقْرِنْنَا بِقَارِيهِ وَالنَّبِيَّ
 فِي أَعْوَانِهِ وَخُلَصَائِهِ وَأَخِيَّتَانِي دَوْلَتِيهِ نَاعِمَيْنِ
 وَبِصَحْبَتِيهِ غَانِمَيْنِ وَبِحَقِّهِ قَائِمَيْنِ وَمِنَ السُّوءِ
 سَالِمَيْنِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى النَّبِيِّينَ وَالْمُرْسَلِينَ
 وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الصَّادِقِينَ وَعِثْرَتِهِ النَّاطِقِينَ

وَالْعَن جَمِيعِ الظَّالِمِيْنَ وَالْحَاكِمِيْنَ بِكَيْتَابِنَا وَبَيْنَهُمْ يَا اَحْلَمَ
 الْحَاكِمِيْنَ وَكَفَعِيْ وَصَاحِ آوْرُوْدَه كَه رَشَبِ نَيْمِ شَعْبَانَ دَعَا
 اَللّٰهُمَّ الْعَن صَدَقَتِيْ قُرَيْشِيْ رَا بَخْوَانْتُمْ وَايْنَ دَعَا وَفَضْل
 دُو اَز دَهَم بَاب دَهَم نَد كُو رَشَدُو بَخْوَانْدَرِيْنَ شَبِ صَلَوَاتِيْ رَا كَه حَضْرَت
 اِمَام زِيْنَ الْعَابِيْنَ ۴ دَر سَهْرُو ز شَعْبَانَ دَر وَقْتِ زَوَالِ دُو رَشَبِ نَيْمِ اَنْ بَخْوَانْتُمْ
 دَر اَعْمَالِ مُشْتَرِكِ شَعْبَانَ خَوَابِدْ اَمْدُو سَيْدِ ابْنِ طَاوُوسِ رَحْمَةُ كِتَابِ
 اِقْبَالِ اَبْرَكِيْلِ ابْنِ زِيَادِ اَوْرُوْدَه كَه نَشْتَه بُوْدَم دَر خِدْمَتِ مَوْلَانِيْ
 خُوْدِ حَضْرَتِ اَمِيْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۴ دَر مَسْجِدِ بَصْرَه وَبَا اُو بُوْدَم دَر جَاعَتِيْ اَز
 اَصْحَابِ بَيْتِ عَرَضِ كَرُوْنْدِ بَعْضُ اَزَا نَهَا اَز مَعْنِيْ قَوْلِ خَدَّ اَلْعَالِ
 زِيْنَهَا يَفِرُّ قِيْ مَعْلُ اَمْرٍ حَكِيْمٍ اَنْحَضْرَتِ ۴ فَرْمُوْنْدَكِه اَنْ شَبِ لَصْفِ شَعْبَانَ
 اَسْتُو فَرْمُوْنْدَكِه كَفَيْتِ بِنْدَه كِه اَحْيَا كِبْدَانِ شَبِ اُو بَخْوَانْتُمْ دَعَايِ خَضْرُو رَا
 كَرَا اَنْكِه مَسْتَجَابِ مِيْشُو دَعَايِ اُو وُجُوْنِ اَزَا نَخَا اَنْحَضْرَتِ ۴ رُكْنَتَنْدِ شَبِ
 نَجْدِيْتِ اَنْحَضْرَتِ رَقِيْمِ فَرْمُوْنْدَكِه كَبَا اَمْدِيْ اِيْ كَيْلِ ۴ عَرَضِ كَرُوْمِ كِه
 يَا اَمِيْرَ الْمُؤْمِنِيْنَ دَعَايِ خَضْرُو رَا مِيْخُوْلَمِ فَرْمُوْنْدَكِه نَبِيْسِيْنَ اِيْ كَيْلِ
 چُوْنِ حَفْظِ نَمَالِيْ اِيْنَ دَعَا رَا بِيْسِ بَخْوَانِ دَر سَهْرِ شَبِ جَمْعَه كَيْبِ مَرْتَبُو
 سَهْرِ اَسْتِه كَيْبِ مَرْتَبُو پُوْرِ سَهْرِ سَايِ كَيْبِ مَرْتَبُو يَا دَر عَمْرِ خُوْدِ كَيْبِ
 مَرْتَبُو كَه كَفَايِتِ شَرُو شَمْنَانِ اَز لَوْ شُوْدُو پَارِ كِه كَرُوْدَه شُوْءِ

وروزے داده شوی اگر کیل طول صحبت تو باعث آن شده که چنین کنی
 ترا سزاوار نماید پس فرمود که بگو این اللهم انی استسئلت برحمتک الّتی
 وسعت کل شیء وبقوۃک الّتی قهرت بها کل شیء وخصصت بها کل
 شیء وذلک لھا کل شیء وحببتک الّتی علکت بها کل شیء
 وبعزبتک الّتی لا یقوم لھا شیء وبعظمتک الّتی ملأت کل شیء
 ولسطانک الّذی علا کل شیء ووجھتک لباقی بعد فاعل شیء
 ویاثمتک الّتی ملأت اركان کل شیء وبعینک الّذی احاط بالکل
 شیء وینور ووجھتک الّذی اصّاء له کل شیء یا نور یا قار
 یا اول الاولین ویا اخر الاخرین اللهم اغفر لی
 الذنوب الّتی تھتک العصم اللهم اغفر لی
 الذنوب الّتی تنزل النعم اللهم اغفر لی
 الذنوب الّتی تغیر النعم اللهم اغفر لی الذنوب الّتی تحبس
 الدعاء اللهم اغفر لی الذنوب الّتی تقطع الرجاء اللهم
 اغفر لی الذنوب الّتی تنزل البلاء اللهم اغفر لی کل
 ذنب اذ نبتہ وکل خطیئۃ اخطأتھا اللهم انی
 اتقرب الیک بذکرک و استشفع بک الی نفسک
 و استسئلت بحدودک ان تدینینی من قربک وان تورعنی

شَكَرَكَ وَأَنْ تَكْفِيَنِي ذِكْرَكَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سَعْوَانَ
 خَافِعٍ مُتَكَلِّمٍ خَاشِعٍ أَنْ تَسْأَلَنِي وَتُرْحَمَنِي وَتَجْعَلَنِي مِمَّنْ يَسْأَلُكَ
 تَاضِعًا قَانِعًا وَفِي جَمِيعِ الْأَحْوَالِ تَوَاضِعًا اللَّهُمَّ وَأَسْأَلُكَ سَعْوَانَ
 مِمَّنْ شَدَّتْ شَاقِقَتَهُ وَأَنْزَلَتْ بِكَ عِنْدَ الشَّدِيدِ حَاجَتَهُ وَعَظَمَتْ
 فِيهِ عِنْدَكَ رَغْبَتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ سُلْطَانُكَ وَعَظَمَتْ مَكَانُكَ وَخَفِيَ
 مَلَكُكَ وَظَهَرَ أَمْرُكَ فَغَلَبَ قَهْرُكَ وَجَرَّتْ قُدْرَتُكَ وَلَا يَكُنْ لِي فِرَاسًا
 مِنْ حُكْمَتِكَ اللَّهُمَّ لَا أَحَدٌ لِي دُونِي قَائِمٌ وَلَا لِقَابِي سَائِرٌ وَلَا لِي شَيْءٌ
 مِنْ عَمَلِي الْقَبِيحِ بِالْحَسَنِ مَبْدَلٌ كَخَيْرِكَ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ
 وَبِحَمْدِكَ ظَلَمْتُ لِقَبِيحِي وَجَرَّاتِي بِجَهْلِي سَكَنْتُ إِلَى قَدْرِي
 ذِكْرَكَ إِنِّي أَسْأَلُكَ عَلَى اللَّهِ مَوْلَى كَرَمٍ قَبِيحٍ سَدْرَتَهُ وَكَرَمٍ قَائِمٍ
 مِنَ الْبَلَاءِ أَقْلَتَهُ وَكَرَمٍ عِفَّارٍ قَبِيحَتَهُ وَكَرَمٍ مَكْرُوهٍ دَفَعَهُ
 وَكَرَمٍ تَبَاهَى جَنِينِ السُّتِّ أَهْلًا لَكَ تَشَرَّتَهُ اللَّهُمَّ عَظَمَ بَلَاءِي
 وَأَفْرَطَ سُوءُ عَمَلِي وَتَقَصَّرَتْ بِي عَمَالِي فَعَدَّتْ بِي إِخْلَالِي وَ
 حَبَسَتْنِي عَنْ نَفْعِي بَعْدَ مَا لِي وَخَدَعَتْنِي الدُّنْيَا بِغُرُوبِهَا فَفَنِي
 بِخِيَانَتِهَا وَمِطَانِي يَا سَيِّدِي فَأَسْأَلُكَ بِعِزَّتِكَ أَنْ لَا يَحْتَبِ
 عَنْكَ دُعَايَ سُوءِ عَمَلِي وَفِعَالِي وَلَا تَفْضَحْ عَنِّي مَا أَظْلَمْتُ
 عَلَيْهِ مِنْ سِرِّي لَا تُعَاجِلْنِي بِالْعُقُوبَةِ صَلِّ مَا عَمِلْتَهُ فِي خَلْوَاتِي

مِنْ سُوءِ فِعَالِي وَإِسَاءَتِي وَدَقَائِمِ لِقَائِي بِهَا أَلَيْسَ كَلِمَةً تُشِيرُ إِلَيَّ وَغَفَلَتِي
 وَكُنِ اللَّيْمُ لِعِزَّتِكَ لِي فِي الْأَحْوَالِ الْكَلْبَارِ وَقَاوَعَكَ فِي جَمِيعِ الْأُمُورِ
 عُلُوًّا فَالْهِىَ رَبِّي مِنْ لِحْدِكَ أَسْأَلُهُ كَشَفَ ضُرِّي وَالنَّظَرَ
 فِي أَمْرِي الْهِىَ وَمَوْلَاىَ أَخْرَيْتَ عَلَيَّ حُكْمًا لَتَبَعْتُ فِيهِ هَوَى النَّفْسِ
 وَلَمْ أَحْتَرِسْ فِيهِ مِنْ تَرْبِيئِ عَدُوِّ فَعَرَفْتَنِي بِمَا هُوَ لِي
 وَأَسْعَدَكَ بِمَا ذَاكَ الْقَضَاءُ فَتَجَاوَزْتُ بِمَا جَرَى عَلَيَّ مِنْ
 ذَاكَ بَعْضَ حُدُودِكَ وَخَالَفْتُ بَعْضَ أَمْرِكَ فَالْحَمْدُ
 عَلَيَّ فِي جَمِيعِ ذَاكَ وَالْحَمْدُ لِي فِي مَا جَرَى عَلَيَّ فِيهِ وَقَضَاؤُكَ وَالرَّحْمَةُ
 حُكْمُكَ وَبَلَاؤُكَ وَقَدَائِمُكَ يَا الْهِىَ بَعْدَ تَقْصِيرِي وَإِسْرَافِي
 عَلَيَّ نَفْسِي مُعْتَذِرٌ أَنَا وَمَا مِنْكَ رَامْتُ قَبْلَ اسْتِغْفَارِي لِسَيِّئَاتِي
 مُدْعِيًا مُعْتَرِفًا لِأَجْدُمُ مَقَرًّا كَمَا كَانَ مِنِّي لِأَمْرَةٍ أَوَّجَّهْتُ إِلَيْهِ
 فِي أَمْرِي غَيْرَ قَبُولِكَ عُنْدِي وَإِدْخَالَكَ رِيَائِي فِي سَعَاتِي
 مِنْ رَحْمَتِكَ اللَّهُمَّ فَأَقْبَلْ عُنْدِي وَأَرْحَمْ شِدَّةَ ضُرِّي
 وَفَلْنِي مِنْ شِدَّةِ تَأَنِّي يَا رَبِّ ارْحَمْ ضَعْفَ بَدَنِي وَسِرْقَةَ
 جِلْدِي وَدِقَّةَ عَظْمِي تَأَمَّنْ بِدَاخِلِي وَذِكْرِي وَتَرْبِيئِي بِرَبِّ
 وَتَعَدِّي هَبْنِي لِإِبْتِهَالِ عِرْمِكَ وَسَالِفِ بَرِّكَ يَا الْهِىَ
 سَيِّدِي وَرَبِّ أَنْزَاكَ مُعَلِّي بِبَارِكِ بَعْدَ لِحْدِكَ وَبَعْدَ

مَا انطوى عليك وقلبي من معرفتك ولا هم به
 لسان من ذكرك واعتقد لا ضمير من حُبك
 ولعد صيد اعتراف ودعائي خاضعا لرويتك
 هيئات أنت أكرم من أن تُضَيَّع من ريتك أو تُبعِد من
 أدبتك أو تُسرد من أويتك أو تُسلم إلى البلا من كفتته و
 ورحمته ولبت شعري يا سيدي والهي ومولاى أَسْطُط
 النار على أوجك تحرك أعظمك ساجداً وعلى السن نطق
 بتوحيدك صادقاً وبتشرك ما دحاه وعلى قلوب اعترفت
 بأهليتك مُحَقِّقَةً وعلى ضمائر حوت من العلم بك حتى صار
 خاشعاً وعلى جوارح سعت إلى أوطان تعبدك طائِعَةً وَ
 أشارت باستغفارك مدعياً ما هلك الظن بك ولا أخيراً
 فضلك عنك يا كريم يارب وأنت تعلم ضعفى عن قليل من بلا
 الدنيا وعقوباتها وما تجرى فيها من المكارة على أهلها
 على أن ذلك بلاء ومكروه وكليل مكنه يصير لقاءه قصيراً
 مدته فكيف احتمال لبلاء الأخرى وحليل وقرع المكارة
 فيها وهو بلاء تطول مدته ويدوم مقامه ولا يخفف
 عن أهلها لأنه لا يكون إلا عن غضبك وانقمامك

وَسَخَّطِكَ وَهَذَا مَا لَا تَقْوَمُ لَهُ السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ
 يَا سَيِّدِي فَكَيْفَ بِي وَإِنَّا عِبْدُكَ الضَّعِيفُ الَّذِي
 الْحَقِيرُ الْمِسْكِينُ الْمُسْتَكِينُ يَا إِلَهِي وَرَبِّي وَسَيِّدِي
 وَمَوْلَايَ كَيْفَ الْأُمُورِ إِلَيْكَ أَشْكُو وَإِلَيْهَا أَضْمِرُ وَ
 أَبْكِي الْإِلَهِي الْعَدَّابِ وَسَيِّدِي إِذَا طَوَّلَ الْبَلَاءُ عِوَصَدَّتِي
 فَلَمَّ صَبْرِي فِي الْعُقُوبَاتِ مَعْرَعَدًا إِلَيْكَ وَجَمَعْتَ
 بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْلِ بَلَاءِكَ وَفَرَّقْتَ بَيْنِي وَبَيْنَ أَحِبَّائِكَ
 وَأَوْلِيَائِكَ فَصَبَّبْنِي يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ وَسَرَّبْتَ
 صَبْرِي عَلَى عَذَابِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَلَى فِرَاقِكَ وَرَهْبِنِي
 صَبْرِي عَلَى حُرِّ نَارِكَ فَكَيْفَ أَصْبِرُ عَنِ النَّظَرِ إِلَى كَرَامَتِكَ
 أَمْ كَيْفَ أَشْكُنُ فِي النَّارِ وَرِحَابِ عَفْوِكَ فَعَبَّرْتَ بِي يَا
 سَيِّدِي عَنِ وَمَوْلَايَ أَقْسِمُ صَادِقًا لَمَّا تَرَكْتَنِي نَاطِقًا
 لَا يَخْفَى إِلَيْكَ بَيْنَ أَهْلِهَا صِحِيرٌ إِلَّا مِلِينٌ وَلَا صَخْرٌ
 إِلَّا صَخْرٌ الْمُسْتَضْرِحِينَ وَلَا قَلْبَيْنِ عَلَيْكَ بِكَلَامٍ
 الْفَاقِدِينَ وَلَا نَاصِيئَتِكَ إِذْ كُنْتَ يَا وَلِيَّ الْمُؤْمِنِينَ
 يَا غَايَةَ أَمَالِ الْغَارِفِينَ يَا عَيْنَاتِ الْمُسْتَعِيثِينَ يَا
 حَبِيبَ قُلُوبِ الصَّادِقِينَ وَيَا إِلَهَ الْعَالَمِينَ أَفْتَرَاكَ

سُبْحَانَكَ يَا إِلَهِي بِحَمْدِكَ تَسْمَعُ فِيهَا صَوْتُ عَبْدٍ مُسْلِمٍ تَسْمَعُ
فِيهَا لَيْثًا لَفِيهِ وَذَاتَ طَعْمٍ عَدَايَهَا مَعْصِيَتُهُ وَحَسْبُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا
بِحُرْمَتِهِ وَجَبْرِيَّتِهِ وَهُوَ نَجْوَى الْبَيْتِ خَيْرٌ مَوْمِلٍ لِرَحْمَتِكَ وَيَتَأَدَّبُ
بِلِسَانِ أَهْلِ التَّوْحِيدِ وَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِرُكُوبِ يَدَيْكَ يَا مَوْلَا
فَلَيْتَ يَبْقَى فِي الْعَذَابِ وَهُوَ يَرْجُو مَا سَلَّمَ مِنْ حِلْمِكَ
وَرَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ أَمْ كَيْفَ تَوَلَّى لِمَا نَارٌ وَهُوَ يَأْمُلُ
فَضْلَكَ وَرَحْمَتَكَ أَمْ كَيْفَ مَجْرُوعَةٌ لَهَا وَأَنْتَ تَسْمَعُ
صَوْتَهُ وَتَرَى مَكَانَهُ أَمْ كَيْفَ يَسْتَلِ عَلَيْهِ رَفِيدَهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ
ضَعْفَهُ أَمْ كَيْفَ يَتَغَلَّظُ بَيْنَ أَطْبَاقِهَا وَأَنْتَ تَعْلَمُ صِدْقَهُ أَمْ كَيْفَ
تُرْجِرُهُ زَانِيَتِهَا وَهُوَ يَتَوَكَّلُ بِأَرْبَتِهِ أَمْ كَيْفَ يَرْجُو فَضْلَكَ فِي
عَيْتِهِ مِنْهَا فَتُكْرَهُ فِيهَا هَيْهَاتَ مَا ذَاكَ الظَّنُّ بِكَ وَلَا
الْمَعْرُوفُ مِنْ فَضْلِكَ وَلَا مِثْلُهُ لِمَا عَامَلْتَ بِهِ الْمُؤَحِّدِينَ
مِنْ بَرِّكَ وَإِحْسَانِكَ فَبِالْبَقِيَّةِ اقْطَعُ لَوْ لَا مَا حَكَمْتَ بِهِ
مِنْ تَعْدِيْبِ جَاهِدِيكَ وَتَضَيَّتْ بِهِ مِنْ إِخْلَادِ مَعَانِدِكَ
لَجَعَلْتَ النَّارَ كُلَّهَا بَرْدًا وَسَلَامًا وَأَمَّا أَنْتَ فَاحْدِثِيهَا مَقْرَبًا
وَلَا مَقْرَبًا لِكِنَّكَ تَقَدَّسَتْ أَسْمَاؤُكَ أَنْ تَسْمَتْ
أَنْ تَمْلَأَ مِنْ الْكَافِرِينَ مِنَ الْجَنَّةِ وَالنَّاسِ

أَجْمَعِينَ وَأَنْ تُخَلِّدَ فِيهَا الْمُعَانِدِينَ وَأَنْتَ جَلَّ ثَنَاؤُكَ
 قُلْتُ مَبْتَدَأًا وَتَطَوَّلْتُ بِالْإِنْعَامِ مُتَكْرِمًا أَمْ مَنْ كَانَ مَوْجِبًا
 كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَا يَسْتَوُونَ إِلَهِي وَسَيِّدِي وَأَسْئَلُكَ
 بِالْقُدْرَةِ الَّتِي قَدَّرْتَهَا وَالْقُوَّةِ الَّتِي حَمَرْتَهَا وَحَكْمَتِهَا وَعِلْمِهَا وَعِلْمِهَا
 مِنْ عِلْمِهِ أَجْرُهَا أَنْ تَهَبَ لِي فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَفِي هَذِهِ
 السَّاعَةِ كُلَّ جُرْمٍ أَجْرُ مَنَّهُ وَكُلَّ ذَنْبٍ أَذْنَبْتُهُ وَكُلَّ قَبِيحٍ
 اسْرُكْتُهُ وَكُلَّ جَهْلٍ عَمِلْتُهُ كَلِمَتُهُ أَوْ أَعْلَنْتُهُ أَخْفَيْتُهُ أَوْ
 أَظْهَرْتُهُ وَكُلَّ سَيِّئَةٍ أَمَرْتُ بِأُتْبَاعِهَا الْكِرَامِ الْكَاتِبِينَ
 الَّذِينَ وَكَلْتَهُمْ بِحِفْظِ مَا يَكُونُ مِنِّي وَجَعَلْتَهُمْ شُرَكَاءَ عَلَى
 مَعْرُجَاتِي وَكُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيَّ مِنْ دَرَجَتِي وَالشَّاهِدُ
 لِمَا خَفِيَ عَنِّي وَبِرَحْمَتِكَ أَخْفَيْتُهُ وَبِفَضْلِكَ سَرَّكُهُ وَ
 أَنْ تُؤَقِّرَ حَظِي مِنْ كُلِّ خَيْرٍ تُزِيلُهُ أَوْ أَحْسَابٍ تَفْضِيلُهُ أَوْ
 بَرِيئَةٍ تُشْرِكُهُ أَوْ رِيْقٍ تَبْسُطُهُ أَوْ ذَنْبٍ تَغْفِرُهُ أَوْ خَطَايَا
 تُسْرِكُهُ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي وَمَوْلَايَ
 وَمَالِكِي رِقِّي يَا مَنْ بِيَدِهِ نَاصِيَتِي يَا عَلِيمًا بِضُرِّي وَمَسْكِنِي
 يَا خَيْرًا بِفَقْرِي وَفَاقِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 أَسْئَلُكَ بِحَقِّكَ وَقُدْسِكَ وَأَعْظَمِ صِفَاتِكَ وَ

آسْمَائِكَ أَنْ تَجْعَلَ أَوْقَاتِي فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ بِذِكْرِكَ
 مَعْمُورَةً وَبِحَيْدَمَتِكَ مَوْصُولَةً وَأَعْمَالِي عِنْدَكَ مَقْبُولَةً
 حَتَّى تَكُونَ أَعْمَالِي وَأَوْزَادِي كُلُّهَا وَرِزْقًا وَاحِدًا وَ
 حَالِي فِي حَيْدَمَتِكَ سَرْمَدًا يَا سَيِّدِي يَا مَنْ عَلَيْهِ
 مَعْوَلِي يَا مَنْ إِلَيْهِ تَشَلُّوْتُ أَحْوَابِي يَا رَبِّ يَا رَبِّ يَا رَبِّ
 قَوْلِي حَيْدَمَتِكَ جَوَارِحِي وَأَسْتَدُّ عَلَى الْعَرْشِ يَا جَوَارِحِي
 وَهَبِي الْحَيَّةَ فِي خَشِيَّتِكَ وَالِدَّامَ فِي الْإِتِّصَالِ
 بِحَيْدَمَتِكَ حَتَّى أَسْوَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ السَّابِقِينَ وَ
 أَسْوَحَ إِلَيْكَ فِي مَيَادِينِ وَأَشْتَأْتُ إِلَى قُرْبِكَ فِي الْمَشَافِينِ
 فَأَذْكُرُ مِنْكَ دُورَ الْمُخْلِصِينَ وَأَخَافُكَ مَخَافَةَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَأَجْتَمِعُ فِي جَوَارِحِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ اللَّهُمَّ وَمَنْ أَرَادَ فِي
 سُبُوحِ قَارِدَةٍ وَمَنْ كَادَ فِي فَيْكِدَةٍ وَأَجْعَلْنِي مِنْ أَحْسَنِ
 عِبَادِكَ نَصِيبًا عِنْدَكَ وَأَقْرَبِيهِمْ مَثَلًا لِي مِنْكَ وَأَخْصِمْ
 زُفَّةً لَدَيْكَ فَإِنَّهُ لَا يَبَالُ ذَلِكَ إِلَّا بِفَضْلِكَ وَجَدَّكَ
 بِجُودِكَ وَأَعُوذُ عَلَى عَمْدِكَ وَأَحْفَظُ بِرَحْمَتِكَ وَأَجْعَلْ
 لِسَانِي بِذِكْرِكَ لَهْيًا وَقَلْبِي بِحُبِّكَ مَبِينًا وَمَنْ عَلَى حَسَنِ
 إِحْيَائِكَ وَأَقْلِبْ عَثْرَتِي وَأَغْفِرْ لِي رَأْفَتِي فَإِنَّكَ

قَضَيْتَ عَلَيَّ عِبَادَتَكَ بِعِيَادَتِكَ وَأَمَرْتَهُمْ بِدُعَائِكَ
 وَضَمَيْتَ لَهُمْ الْأَجَابَةَ فَالْبَيْتُ يَا رَبِّ نَصَبْتُ وَنَجَّيْتُ
 وَالْبَيْتُ يَا رَبِّ مَدَدْتُ يَدِي فَبِعِزَّتِكَ اسْتَجِبْ لِي
 دُعَائِي وَبَلِّغْنِي مَنَائِي وَلَا تَقْطَعْ مِنِّي فَضْلِكَ وَرَحْمَتِي
 وَالْفِي شَرِّ الْجَنِّ وَالْإِنْسِ مِنْ عِلْمِ الْبُرُوعِ الرِّضَا غَفِرَ لِمَنْ
 لَا يَلْبَسُكَ إِلَّا الدُّعَاءُ فَانْكَ فَتَعَالَ لِي مَا تَشَاءُ يَا مَنْ
 اسْمُهُ دَوَاءٌ وَذِكْرُهُ شِفَاءٌ وَطَاعَتُهُ غِنَى يَا رَحِيمَ مَنْ
 تَأَسَّ مَالِهِ الرَّجَاءُ وَسِيَاحَتُهُ الْبُكَاءُ يَا سَائِعِ النِّعَمِ
 يَا دَائِعِ النِّقَمِ يَا نُورَ الْمُسْتَوْحِشِينَ فِي الظُّلَمِ يَا عَالِمًا لَا
 يُعْلَمُ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مُحَمَّدٌ وَأَعْلَى بِي مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَصَلَّى اللهُ
 عَلَى رَسُولِهِ وَآلِهِ الْأَكْمَلَةِ الْمِيَامِينَ مِنْ آلِهِ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا
 علامه مجلسی نوشته کرده حضرت صادق علیه السلام منقول است
 که روزه چهار نیمی ماه شعبان را در شب نیمه آن غسل کنید که باعث
 تخفیف گناہان شما باشد و رحمت الهی شما را در پایداری و از جمله اعمال
 این شب زیارت امام حسین است و از حضرت امام زین العابدین
 منقول است که هر که خواهد با مصافحه کند روح صدوست و چهار
 هزار خمیر بس زیارت کند حضرت امام حسین را در شب نصف شعبان

زیرا که ملائکه و پیمبران هرین شب از خدا خصلت می طلبند که بزایرت
 آنحضرت بیایند و خصلت می یابند پس خوشحال کسی که این بزرگواران
 با او مصافحه کنند و از جمله ایشانند پنج پیغمبر اولو العزم نوع و ابراهیم و موسی
 و عیسی و محمد که بهوش گردیده اند مشرق و مغرب زمین و جنیان حج آدمیان
 و از حضرت صادق منقول است که در شب نیمه شعبان می آرزند جمیع
 گناهان کسی را که زیارت آنحضرت کند در آن شب اقل زیارت آنحضرت
 آنست که بیامد و بچمن کشاد و در آید و بجانب راست آسمان و بجانب
 چپ و بالای سر نظر کند پس بآنکشت اشاره بجانب راست قبله کند
 و بگوید **السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بِنْتِ**
رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ
 و اگر زیارت مبسوطه و زیارت سائر شده از زیارت حضرت علی بن حسین
 بعمل آورد بهتر است تا این زیارات در راه چپ نکرده شد تا این باب
 از حضرت امام حسن مجتبی روایت کرده که جبلی بر حضرت رسول خدا
 نازل شد و گفت یا محمد است خود را امر کن که در شب نیمه شعبان ده رکعت
 نماز بکنند هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت بعد از حمد ده مرتبه سوره
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ خَوَاتَمُ السَّجْدَةِ رُوْنُ السَّجْدَةِ بگویند اللَّهُمَّ لَكَ
سُجْدٌ سَوَادِي وَخِيَالِي وَبِيَاضِي يَا عَظِيمُ كُلِّ عَظِيمٍ اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي